Falla baklänges av Anden

Spara som PDF

Fråga:

Hej, Jag och min make har nyss (i förrgår) sett DVD:n om Det Stora Avfallet Och jag blev ganska skraj. För det som jag trott var helt ok visade sig vara tvärt om. Och då menar jag att folk faller efter handpåläggning. Är uppväxt med att se detta emellanåt, har bla sett min mamma falla. Och har fått höra att när Helige Ande kommer över en så faller man. Likaså blev det ett hysteriskt skrattanfall i min fd församling. Jag var inte närvarande då, men mina föräldrar var. Iaf... Till min fråga. Vet du när folk började falla under möten? Är det relativt nytt (början av 80-talet) Eller finns det dokumenterat tidigare? Tänkte du kanske visste. Det vore väldigt intressant att veta. Hälsningar Rebeka.

Svar:

Hej Rebeka,

Det var bra att du tittat på min video om Det Stora Avfallet, för jag tror där kan finnas viktiga varningar. Att du blev omskakad är nog inte farligt, för det är så det skall vara när vi blir konfronterade med sanningen. Vi behöver detta med jämna mellanrum för att bevaras på den smala vägen. 2 Kor 7:10: ”Ty en sorg efter Guds vilja för med sig en ånger som man inte ångrar och som leder till frälsning.” Jag hoppas och tror att det som kommer fram i videon är inspirerat av Gud, annars hade jag inte gått ut med detta. Frågan är sedan hur vi hanterar en sådan här konfrontation. Jag skulle främst vilja råda dig att du går in i din "kammare" och där ber Gud att ge dig ljus över sådant som eventuellt kolliderar med din tro. Pröva också det som sägs i videon mot Bibeln. Bibeln är den ENDA källa du kan lita på till 100 % när du har frågor om vad som är rätt och fel i den kristna tron.

Nu till din fråga om det här med att falla baklänges i olika kristna sammanhang, och det blir ett långt svar för att även de som inte sett videon skall förstå mitt resonemang.

Det jag bl.a. vänder mig emot är att många likställer baklängesfallandet med andedop eller med att bli fylld av den Helige Ande, detta trots att något

motsvarande fallande inte förekommer en enda gång i Bibeln. Däremot är baklängesfallandet en vanlig manifestation i samband med ockulta ”andedop”, typ shaktipat, diksha och kundalini-resningar. För mig är det då ett starkt varningstecken att detta fallande är så vanligt (ja, så gott som en standard) i de kristna sammanhang som kännetecknas av villoläror och inslag av New age, typ det som skedde i Lakeland, Florida år 2008. Detta är då ytterligare ett tecken på att det är samma ande i dessa sammanhang som inom t.ex. New Age.

Sedan finns det så klart människor som helt i egen kraft (snarare kraftlöshet) eller av psykologiska orsaker faller baklänges i möten med en stark atmosfär. Men jag skulle tro att Gud i dessa dagar är sparsam med att verka med sin Ande där det finns risk att hans Andes verkan blandas ihop med köttsliga, psykologiska, ockulta manifestationer eller med villoläror.

Många vill idag bygga ekumenik på gemensamma erfarenheter av andliga upplevelser. Många säger: ”men se, de blir ju andedöpta där också, då måste vi ju kunna ha gemenskap”. Eller "de talar ju också i tungor, då måste de vara andedöpta". Hur bedömer dessa personer då att den Helige Ande har blivit utgjuten? Jo, utifrån väldigt opålitliga upplevelser som förekommer såväl i ockulta sammanhang som i avfälliga kristna sammanhang. Men Gud vill inte att vi bygger enhet utifrån andliga upplevelser. Han vill se trohet till sitt Ord! När hans Ord förkunnas oförfalskat, så bekräftar han sitt Ord med tecken och under (Mark 16:20). På samma sätt förhåller det sig med andedopet. Så vi måste lära oss vad som är det sanna, fulla och Bibliska Evangeliet (det kan allt för få idag) och utifrån dessa kunskaper bedöma alla sammanhang. Finns det sanna Evangeliet som en gemensam grund i olika sammanhang så ger Gud en enhet i Anden med automatik. Det är sann ekumenik. Och förkunnas det fulla och sanna Evangeliet, utan inblandning av villoläror, så är det också troligt att äkta andedop kan få äga rum i dessa sammanhang.

Vi måste även komma ihåg detta, att den frukt vi skall se efter ett sant andedop är: allt större kärlek till Sanningen och Guds Ord, allt större kärlek till medmänniskor, allt större frimodighet, kraft och iver att vinna människor för Jesus samt en allt mindre självfokusering. Har man upplevt ett äkta dop i den Helige Ande åker man inte nästa helg till ett nytt möte för att få uppleva mer. Ett äkta andedop gör att jag vänder blicken allt mer bort ifrån mig själv och mina egna upplevelser.

När kom då detta med att falla baklänges in i kristenheten på allvar?

En sak som jag läst när det gäller gamla tiders väckelser, är att folk kunde *falla samman*, alltså säcka ihop rakt ner på platsen, när syndanöden och förkrosselsen kom över dem. De blev helt kraftlösa under syndabördan, trots att det säkerligen inte var värre synder än vad du och jag burit på. Detta skiljer sig radikalt från det vi ser idag. Syndanöd och förkrosselse förekommer knappt alls i de sammanhang där man faller baklänges som mest. Det beror på att där inte finns en sann evangelisk förkunnelse om synd och omvändelse. Allt handlar istället om välsignelser, helande och upplevelser. Så vi kan säga att gamla tiders äkta radikala syndanöd och omvändelse har ersatts av enbart njutningsupplevelser. Och en av dessa upplevelser är att falla baklänges och ligga på golvet för att ”ta emot” – vilket är något helt obibliskt.

Det Gud vill med oss, är att leda oss genom syndanöd, omvändelse, pånyttfödelse och därefter rusta oss med sin Ande genom andedop för att sända ut oss i världen som Jesu vittnen för att vinna fler.

I mitten av 1900-talet började den s.k. karismatiska rörelsen dyka upp, och den lärde oss att tänka mer självfokuserat, att vi skulle få ”uppleva” den Helige Ande osv. Kathryn Kulhman var en av de som började med att fälla folk till golvet på scen och i TV, och hon baserade detta på händelsen i Apg 9 där det står att Paulus föll till marken när han på väg till Damaskus möttes av ett ljussken. Men observera att det var först inne i Damaskus som han blev fylld av den Helige Ande, och då föll han inte. Det vi lärde oss från den karismatiska rörelsen gjorde oss sedan öppna för grövre avarter, som t.ex. det vi sett inom Trosrörelsen, Toronto-välsignelsen, Pensacola och i Lakeland. Ingen skulle på 50-talet accepterat Todd Bentleys möteni Lakeland, men efter en stegvis tillvänjning är man nu öppen för det groteska. Jag skulle vilja säga att detta med att falla baklänges är en ”upplevelse” som vuxit sig allt starkare under 1900-talet och som nu blivit något av en standard som alla måste uppleva som ett tecken på att ha blivit berörd av Guds Ande. Jag frågade en känd förkunnare och missionär om detta, och han bekräftar att fallandet först dök upp lite här och där när vissa förkunnare kom på besök. Vanligen ställde sig de kända ledargestalterna tveksamma till detta beteende (som t.ex. Frank Mangs, Stig Abrahamsson mfl).

Jag tror alltså inte att det är den Helige Ande som ligger bakom detta nu så vanliga fallandet. Jag tror istället detta är fiendens strategi för att samla kristenheten till ett stort avfall från sanningen som sedan leder till den världsekumenik som skall kulminera under Antikrists tid (Upp 13:3-8). Tecken och under blir motorn i Antikrists framträdande (2 Tess 2:9). Upplevelserna blir då en del i den grund på vilken man bygger den yttersta tidens antikristliga ekumenik.

New Age har ju dessa upplevelser också. Avfallets ekumenik fungerar ungefär så här, att först lär vi oss att tro att den Helige Ande verkar på något nytt sätt. När vi sedan ser att dessa manifestationer förekommer i något annat sammanhang, så tolkar vi det helt okritiskt som det sammanhanget är av Gud och att hans Ande verkar där. Så strålar många avfallets vägar samman till en bred väg. Det är ju så man felaktigt bedömer det som t.ex. skedde i Lakeland, Florida. Hade man istället bedömt Todd Bentleys förkunnelse och agerande utifrån Bibeln och sund väckelsehistoria, så hade var och en förstått att det som skedde där inte var från Gud. Samma sak gäller för Bill Johson och hans Bethel Church och många, många fler kändisförkunnare som lever gott på sin falska undervisning och orena andlighet.

Har man nu tagit emot ”välsignelser” ur dessa förrädiska och falska sammanhang skall man av hela hjärtat be Gud om förlåtelse och be om rening. Gör man inte det, tror jag att det man tagit emot kan ligga vilande en tid och sedan blomma ut när nästa falska väckelse dyker upp. Ett dop i en annan ande än Guds Ande kan göra en person öppen för nästa steg i det stora avfall som har som mål att hylla Antikrist. Läs om det stora avfallet i 2 Tess 2:1-12.

Jag tror att man kan lära mycket av gamla väckelseförkunnare som Jonathan Edwards, Dwight Moody, R. A. Torrey, Frank Mangs, mfl. Hos dessa finns en undervisning som många gånger innehåller mer skärpa, vishet och bibeltrohet än vad man finner hos dagens kristna författare. Läs gärna Torreys bok "Dopet i den Helige Ande" om du kan få tag i den på något antikvariat. Den ger en väldigt sund och balanserad bild av andedopet utifrån många bibelord.

/Lennart